

ταιρίας «Ἐθνικὸ Θέατρο» ὁ κ. Ἀμπελάς σάν Ἀμπελάς πάλι φέρθηκε.

Ἀπόψε ἡ Ἐταιρία τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου» συνεδριάξει γιὰ νὰ κρίνει τὸ φέρομιο τοῦ αὐτοῦ κ' ἐλπίζουμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο νὰ βρεθοῦμε στὴν εὐχάριστη θέση νὰ δημοσιεύουμε καμιὰ ἀντρίκια ἀπόφαση τῆς Ἐταιρίας ποὺ θὰ βάζει πιά, μὰ γιὰ πάντα, τὸν κάθε κ. Ἀμπελά στὴ θέση του.

ΜΕ χαρά μας εἶδαμε τούτη τὴ βδομάδα στὴν προμετωπίδα τῆς «Ἐστίας» πλάι στὸ νόμα τοῦ ἰδιοκτήτη της, καὶ τὸ νόμα τοῦ κ. Α. Χρυσάνθη γιὰ διευθυντὴ της.

Ἔϊτανε μιὰ ἠθικὴ ἀναγνώριση αὐτὴ ποὺ τὴ χρωστοῦσε ὁ κ. Κύρος στὸν πιστὸ καὶ ἀφοσιωμένο του συνεργάτη, ποὺ δεκαπέντε περίπου χρόνια πρόσφερε στὴν «Ἐστία» ὄχι μόνο τὴν πνευματικὴ του ἐργασία μὰ καὶ τὰ σπάνια τῆς ψυχῆς του χαρίσματα.

Ὁ κ. Χρυσάνθης ὡς χαρακτήρας, τὸ λέμε ἀνεπιφύλαχτα, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους ποὺ μπορεῖ νὰ δείξει μὲ περηφάνεια ἢ Ἀθηναϊκὴ δημοσιογραφία.

Λίγο πὺρ νεωτεριστὴς νὰ εἶτανε μοναχά, μὰ καὶ αὐτὸ τὸ χάρισμα ἐλπίζουμε νὰν ἀποχτήσῃ μὲ τὸν καιρὸ, γιὰ νὰ βερνικώσῃ, ἔτσι νὰ ποῦμε, τὸ διαμαντένιο του χαρακτήρα καὶ τὴ σεμνὴ καὶ ἀδόρυβη ἐργασία του.

ΑΠΟ τὸ Κουλουμβάκειο μυσσιάνι («Μέλλον» ἀριθ. 7, σελ. 4, στήλη 4) ἕνα ξυλάγγουρο κάθε τόσο :

«..... Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας περιώδουσαν ἐκλογικῶς τρεῖς ἕνα νομόν, κατὰ μέθοδον πνευματικῆς μετὰ τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ἐπικοινωνίας πρωτοφανῆ εἰς τὰ ἐκλογικὰ ἡμῶν χρονικά. Διότι ἠγόρευσα ἀπειράκις καὶ εἰς πᾶν χωρίον τοῦ Νομοῦ μου ἐφήρμοσα τὴν διαλεκτικὴν μέθοδον τῆς συζητήσεως. Μεταχειριζόμενος πρὸς δοκιμασίαν ἐκφράσεις τῆς καλουμένης δημοτικῆς, **οὐχὶ μόνον δυσῆρῆσθησα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔπεισα, καὶ παρεξηγήθη, καὶ δὲν ἐγενόμην ἀντιληπτός.** Βεβαίῳ τοῦτο **ἐπιλόγῳ τιμῆς.** Καὶ ἔχω μάρτυρα ἕνα βουλευτὴν—**μαλλιάρδον**—ὅστις μὲ συνεχίρη διὰ τὴν τελειότητα μεθ' ἧς χειρίζομαι τὴν λεγομένην δημοτικὴν. Ἀλλ' ἂν θέλῃ ἄς μαρτυρήσῃ, ὅτι εἰς ἓν χωρίον, ἐν ᾧ ἀπολαύω ἑξαιρετικῆς δημοτικότητος, διότι, παίζων, ἠθέλησα νὰ εὐχαριστήσω αὐτόν, κατάρθωσα νὰ πικράνω τοὺς φίλους μου χωρικοὺς καὶ νὰ μὴ ἐννοήσωσι τοὺς λόγους μου καὶ τὰς συμβουλὰς μου....»

Κι ἀφοῦ ὁ κ. Κουλουμβάκης μᾶς ὀρκίζεται «ἐπιλόγῳ τιμῆς», δὲν ἔχομε καμιὰ δυσκολία νὰ πιστέψουμε πὺρ οἱ χωρικοὶ τοῦ νομοῦ Λακωνίας μιλοῦν καὶ νιώθουνε **μόνο** τὴν καθαρεύουσα καὶ τὶς συμβουλὰς τοῦ κ. Κουλουμβάκη Ἀμῆν. Κι ἀπόδειξη, ποὺ δὲν τονε βγάλανε βουλευτὴ.

ΣΥΝΤΑΞΗ θὰ δοθεῖ στὸ *Ματσούκα*. Τὸ εἶπε ὁ Πρωθυπουργὸς μέσα στὴ Βουλὴ καὶ ἐλ' οἱ βουλευτὲς **χεροκροτήσανε, καὶ ὄλ' ἡ κοινωρία τοὺς ἀκολούθησε μὲ χεροκροτήματα.**

Ὅχι πιά εὐγε ! στὸ *Ματσούκα*, μὰ εὐγε ! στὸ Κράτος ποὺ τιμώντας ἔτσι ἐπίσημα τὸν ἄγνὸ πατριώτη καὶ τὸν κατάλευκο ἄθρωπο, τιμᾶει τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ του.

Ὅστερ' ἀπὸ τὴ σύνταξη τοῦ *Σάθα*, ἡ σύνταξη τοῦ *Ματσούκα* ἔρχεται σάν ἡ πὺρ σεμνὴ καὶ τίμια πράξη τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. **Εὐγε τῆς!**

© Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἀπὸ τὴ Σάμο λάβαμε ἕνα ἀγγελτικὸ γάμιου, γραμμένον στὴ δημοτικῇ : «Γιάννης Στεφανῆς καὶ Ἀθηνᾶ Γιαννικάκη στεφανοθήκανε στίς 8 τοῦ Φλεβάρη 1911». Νά, κ' ἕνα τραγουδάκι ποὺ τάφιερώνει ὁ φίλος μας στὸ διαλεχτὸ του ταίρι :

Καὶ στὸ συνέφων τὰ φτερά, οἱ στοχασμοὶ μου πάντα
Μὲ τῆς χαρᾶς ταξίδεψαν τὸ φωτερό τᾶγέρι,
Κυνηγητὲς μὲ τὸνεῖρο μέο' σᾶππειρον τὰ πλάτια
Κᾶποιος ποὺ θὰ μὲ γήτεβε μὲ τῆς ψυχῆς τὸ μάγιο,
Ὅσπου βαθιὰ μὲ γγίξανε τὰ πλανερὰ σου μάισο.
Μὲ τὸ πλατὶ τὸ γέλου τοὺς μὲ τὴ γλυκειά τοὺς λάιρη
Κι ἀνάλαφρα σκορπίσανε τὸν ἄχρερὸ τὸν πέτλο
Ποὺ στὴ Ζοῆ μὲ πλάναε' καὶ σ' ἐννοίωσα σιμά μου
Σάν ἀνοιξιάντικη πνοή, ὦ, τὸνεῖρου, ἀλήθεια.

Φλεβάρη, 1911

• ΣΤΕΦΟΣ ΓΕΡΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐκ φρ. 6 κατὰ μετοχὴν ὀριστικοῦ μερισματος τῆς Β' ἔξαμηνίας 1913 καὶ τοῦ ἐκ φραγ. 23 ἐπὶ ἰδρυτικῶν τίτλων ἄρξεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου, δην τρέχοντος, παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῷ Ταμείῳ τῆς Ἐταιρείας ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς μερισματαποδείξεως ὑπ' ἀριθ. 10 διὰ τὰς μετοχὰς καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5 διὰ τοὺς ἰδρυτικὸς τίτλους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1914.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΡΟΔΟΠΗ

N. Ποριώτη : Ροδόπη, τραγωδία. Σχ. 80, σελ. 101 ὄμ. 3. Βιβλιοπώλης : Βασιλείου καὶ Κουκλάρα (ὁδὸς Σταδίου, 42), Ἀθῆνα.